

opusdei.org

Povolanie: Boh ma chce mať šťastného

Cesta, ktorou sa človek dostane k poznaniu konkrétneho obsahu a dôsledkov vlastného povolania, je vždy niečo intímne, a hoci ju možno vnímať veľmi jasne, je istým spôsobom neopísateľná, pretože cesty Božie sú vždy neopísateľné.

11.10.2024

Mladým ľuďom ponúka Opus Dei niektoré prostriedky kresťanskej formácie a ďalšie aktivity: krúžky,

duchovné cvičenia, meditácie,
katechézy a návštevy chudobných a
núdznych, osobné duchovné vedenie,
konvivencie...

Súvislý odkaz: Kresťanské formačné
prostriedky pre mládež

Video, v ktorom 12 mladých ľudí z
Opus Dei zdieľa svoje príbehy
povolania, od procesu rozlišovania
až po ich pochybnosti, váhania, sny a
súčasnú projekty.

Všetky tieto prostriedky majú za cieľ
uľahčiť účastníkom získať pevnú
kresťanskú formáciu, ktorá sa prejaví
v ich bežných povinnostiach a
prostrediach, v ktorých sa pohybujú:
v triedach, počas hodín štúdia alebo
práce, v kultúrnych či športových

záujmoch, v rodinných a priateľských vzťahoch atď.

To neznamená, že Dielo svätého Rafaela, ktoré je zamerané na mládež, spočíva len v organizovaní dobrovoľníckych aktivít, v učení doktrinálnych poznatkov alebo povzbudzovaní k určitým zbožným praktikám, ale všetko smeruje k tomu, aby mladí dosiahli osobný vzťah s Ježišom Kristom; teda nielen v špecifických chvíľach venovaných modlitbe, ale aj počas celého dňa. Preto, keď sa svätý Josemaría obracal na tých, ktorí sa venujú poskytovaniu tejto formácie, jasne zhrnul: „Ak z tých chlapcov neurobíte duše modlitby, strácate čas.“^[1]

Základná otázka: Kto som pre Ježiša?

Pod pojmom „duša modlitby“ sa rozumie osoba, ktorá hľadá osobný vzťah s Ježišom, teda nie taká, ktorá

sa skrýva v anonymite stereotypného vzťahu, ale ktorá hľadá úprimný a priamy vzťah, bez strachu, prostredníctvom častého prijímania sviatostí a modlitby. Niečo, čo nevyhnutne ovplyvňuje jej prácu, priateľov, rodinu... a sny o zmene sveta a pomoci mnohým ľuďom byť šťastnými.

Skúsenosť ukazuje, že tento spôsob vzťahu s Ježišom Kristom vedie k položeniu si základnej otázky, ktorú sám Pán formuluje v evanjeliu tým, ktorí ho nasledujú: „A vy, za koho ma pokladáte?“ alebo, ešte priamočiarejšie, „Kto som ja pre teba?“

V tomto prostredí, kde sa pestuje kresťanský život a najmä modlitba, sa tiež objavuje otázka o úlohe, ktorú má Boh pripravenú pre každého z nás – naše povolanie. Teraz sa vynára otázka: „Kto som pre Ježiša ja?“

Ide o dve úzko súvisiace otázky, pričom prvá prirodzene vedie k druhej. V miere, v akej človek postupuje v autentickom kresťanskom živote, v úprimnej modlitbe s otvoreným srdcom, prichádza k tomu, že objavuje identitu Ježiša Krista, nie už vo všeobecných pojmoch o tom, čo o ňom hovoria iní, ale čo o ňom hovorím ja sám. Keď človek spozná, že Ježiš dáva zmysel jeho životu a je pre neho všetkým, nevyhnutne si začne klásť otázku, kto som ja pre Ježiša, aký zmysel má môj život pre Neho, a teda aká je misia, ktorú pre mňa má v tomto svete pripravenú.

„Pod', nasleduj ma“: otvorená a úprimná cesta povolania

Ide o cestu povolania, ktorá niekedy začína udalosťou, ktorá vyvoláva určitý vnútorný nepokoj a túžbu objaviť Boží plán pre mňa. Tak to bolo v prípade svätého Josemaríu,

keď videl stopy bosých nôh v snehu^[2], alebo pápeža Františka, ktorý sa jedného dňa počas sviatku svätého Matúša^[3] cítil podnecovaný k spovedi. Inokedy neexistuje žiadna zvláštna udalosť, ale skôr súhra malých svetiel, proces modlitby a rozlišovania, ktorý vedie k rozhodnutiu. Svätý Josemaría zveril prácu s mládežou do príhovoru svätého Rafaela (ktorý viedol Tobiáša mladšieho k nájdeniu manželky) a svätého Jána, najmladšieho z apoštolov.

Cesta, ktorou sa človek dostane k poznaniu toho, čo konkrétne zahŕňa a aké dôsledky má jeho povolanie, je vždy niečo intímne a hoci sa to môže vnímať s veľkou jasnosťou, je to určitým spôsobom nevysloviteľné, pretože cesty Boha sú vždy nevysloviteľné. Môže to trvať kratší alebo dlhší čas, ale v každom prípade, ak sa na túto cestu vydá človek úprimne a s otvoreným

srdcom, nakoniec dospeje k presvedčeniu, že Kristus, jedným či druhým spôsobom, opakuje to isté, čo mnohým iným počas storočí: „Pod, nasleduj ma.“

Táto výzva sa často vníma ako smerovaná k tomu, aby sa človek stal súčasťou nejakej inštitúcie Cirkvi. Keďže mladí ľudia, ktorí sa zúčastňujú na dielach svätého Rafaela, sú formovaní v duchu Opus Dei, často sa stáva, že niektorí z nich tu objavia rámec svojho povolania, či už v manželstve alebo v celibáte. Stáva sa tiež, že si uvedomia, že ich povolanie smeruje k duchovenstvu alebo k zasvätenému životu v niektorom ráde či reholi.

V konečnom dôsledku, v miere, v akej dielo svätého Rafaela vedie k poznaniu a stretávaniu sa so živým Kristom, vedie aj k poznaniu vlastnej identity, pretože, ako hovorí svätý Ján Pavol II., povolanie „odhaľuje

človeku pravdu o jeho existencii.“
Odpoveď teda spočíva v slobodnom
prijatí tejto pravdy a v jej prijatí ako
radostného daru.

Toto prijatie je záverom, ako už bolo
povedané, cesty osobného
rozlišovania pred Ježišom, na ktorej
by mali mladí ľudia zohľadniť aj
názory svojich rodičov, ktorí ich
poznajú a chcú, aby boli šťastní vo
svojom povolání, ktoré im Boh určí.
Táto cesta končí zážitkom veľkej
vnútornej radosti: „Počúvať Božie
volanie, ďaleko od toho, aby to bola
povinnosť uložená zvonka, dokonca
aj v mene náboženského ideálu, je
naopak najistejším spôsobom, ako
udržať túžbu po šťastí, ktorú v sebe
nosíme. Naša existencia sa naplňa a
dosahuje plnosť, keď objavíme, kto
sme.“^[4]

[1] Sv. Josemaría, *Inštrukcie k práci sv. Rafaela*, č. 133.

[2] Porov. Andrés Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, zv. I,

[3] Porov. Sergio Rubín a Francesca Ambrogetti, “*El Jesuita*”.

[4] Pápež František, posolstvo na 61. svetový deň modlitieb za povolania, 21. apríla 2024.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/povolanie-boh-ma-chce-
mat-stastneho/](https://opusdei.org/sk-sk/article/povolanie-boh-ma-chcemat-stastneho/) (09.04.2026)